

Fraværende.

Hjort; Kayser; Nielsen, J. J.; Olsen, N.; Pedersen, J. (Marhuus Amts 3die Valgkreds); Rosenørn; Rothe (Syg); Tuxen; Winther (Syg); Aagaard; Alberti; Christensen, J.; Condrup; Dalsgaard (Syg); Eittrup; Hage; Hall; Hansen, M.; Jung.

Efter Dagsordenen gik man derefter over til: 3die Behandling af Udkast til Lov om Tillægsbevilling til Finantsloven for 1853—54. (Lovforslaget findes i Anhanget Sp. 6, og 2den Behandling i Tidendens Nr. 49, Sp. 733.)

Intet Endringsforslag var fremkommet. Loven i sin Heelhed fattes under Forhandling. Ingen begjærede at yttre sig.

Formanden: Jeg forudsætter, at Thinget ikke ønsker Oplæsningen af de specielle Poster, hvoraf § 1 er Resultatet, og under denne Forudsætning skal jeg saaledes kun oplæse selve Paragraphen.

Efterat Lovforslaget paa den angivne Maade var oplæst, fattes det under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 70 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstingets Formand.

Man gik derpaa over til det næste Nummer paa Dagsordenen, nemlig: 1ste Behandling af det fra Landstinget oversendte Forslag til Lov om Ophevelsen af Toldforskjellen mellem Danmark samt Slesvig og Holsteen. (Lovforslaget findes i Anhanget Sp. 139.)

Thorbrøgger: Jeg skal bemærke, at jeg hører til dem, der antage, at en Revision ikke alene af Toldtarifferne, men ogsaa af Toldlovgivningen i det Hele vil være nødvendig og nyttig, men jeg antager, at en saadan Revision ikke passende kan foretages, før der er institueret et almindeligt Organ for hele Staten. Ved de foregaaende Revisioner af Tarifferne ved jeg, at man har confereret ikke alene

med kyndige Embedsmænd, men ogsaa med kyndige Handlende, men saavidt jeg veed, have disse kun bestaaet af Folk af Hovedstadens Handelsstand. Disse Mænd være nu saa kyndige, saa dygtige, saa upartiske, som de være ville, saa er det dog rimeligt, at de ikke have kunnet unddrage sig fra Paavirkning af de Forhold, hvorunder de leve, og at deres Raad og Betænkning, som de have afgivet, har været i Overensstemmelse med de Forhold, som eksistere her i Hovedstaden, hvor der er meget større Forhold end de, der finde Sted i Provindserne. Jeg vil saaledes anføre, at der i nærværende Lov er foreslaaet en Forhøielse af 10 p Cent for visse Varer, foreslaaet til en Dvantitet af 300 Pd. Disse Dvantiteter kunne vel være passende for de kjøbenhavnske Manufacturhandlere en gros, men det er det neppe for Provindskjøbmandene, som ikke drive en saadan Handel, men dog ere berettigede til at tage Varer paa Dplag, hvilken Tiladelse imidlertid for en stor Deel vil blive dem betaget ved det store Dvantum, som der nu fordræs, at der skal indføres paa eengang. Derfor jeg ikke havde anset det for upassende og utgjennemførligt paa Sagens nærværende Standpunkt, vilde jeg derfor have andraget paa, at disse Dvantiteter maatte være blevne forandrede til 100 eller 150 Pd., som vistnok vilde have været passende til Forholdene overalt, idet jeg nemlig er af den Formening, at det tidligere Tilskrivningskvantum var altfor lavt og ikke passende, da det egentlig alene kom Detailisterne tilgode. Nu finder jeg kun Anledning til at rette den Forespørgsel til den høitagtede Finantsminister, om han ikke i Tilfælde af, at en saadan Revision, som jeg antager, vil finde Sted om søie Tid, skulde være tilbøielig til ikke alene at indhente Betænkning fra Københavns Grosferere, men ogsaa fra Kjøbmandsstanden i Provindserne i de øvrige Dele af Landet.

Finantsministeren: Med Hensyn til de af den ærede Rigsdagsmand berørte Spørgsmaal, maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det Punkt, han specielt omtalte, nemlig om de store Til- og Frastrivningskvantiteter for visse Creditoplagsvarer, ikke egentlig hidrører fra Regjeringen. Det er nemlig